

Sygn. akt I C 1547/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Westphal

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Katarzyna Chudzińska

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2018 r. w Toruniu

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko R. Ś.

o zapłatę

I. oddala powództwo

II. nie zasądza zwrotu kosztów procesu od powoda A. W. na rzecz pozwanego R. Ś.

III. nie obciąża powoda kosztami sądowymi

Sygn. akt I C 1547/17

UZASADNIENIE

Po sprecyzowaniu żądania w piśmie z dnia 23 listopada 2017r. (k. 41 – 41 v) powód A. W. wnosił o zasądzenie od pozwanego R. Ś. kwoty 100.000 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty .

Pozwany wnosił o odrzucenie pozwu ewentualnie o oddalenie powództwa - k. 29 – 30 v . Na rozprawie w dniu 8 marca 2018r. , wobec sprecyzowania żądania przez powoda , nie wnosił już o odrzucenie pozwu (k. 50) .

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 maja 2016r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w T. P. P. umorzył dochodzenie dotyczące zarzutów zgłoszonych przez powoda A. W. wobec radcy prawnego A. C. (k. 46 - 47 v akt R.D. (...) - R.D. 10/R/17) . Orzeczenie to zostało uchylone w całości postanowieniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w T. przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w T. z dnia 10 stycznia 2017r. W uzasadnieniu sąd wskazał , między innymi, że mogło dojść do uchybień mających wpływ na decyzję podjętą przez Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu postępowania . Nie określił on statusu Skarżącego jako pokrzywdzonego , lecz przyjął , że jest on świadkiem. Niezasadnie nie uwzględnił on potrzeby wyjaśnienia wszelkich istotnych okoliczności przedmiotowej sprawy i przeprowadzenia w niezbędnym zakresie postępowania dowodowego (k. 95 – 100 v) .

W dalszym toku postępowanie prowadził rzecznik dyscyplinarny R. Ś. (pozwany w niniejszej sprawie) . Podejmował on szereg czynności, między innymi :

W dniu 13 kwietnia 2017r. (k. 101) zwrócił się do Dyrektora Zakładu Karnego we W. o podanie , czy w depozycie znajduje się karta micro SD należąca do pana A. W. (powoda w niniejszej sprawie) , a następnie zwrócił się o

umożliwienie wykonania jej kopii (k. 118) . Pozwany kontaktował się też z tą placówką w celu ustalenia terminu przesłuchania powoda (k. 108,117,118) . Czynił ustalenia dotyczące możliwości przesłuchania świadka Z. W. (k. 109) . Pozwany przesłuchał świadków : G. Ł. (k. 127 – 130) i Z. W. (k. 135 – 136) . Pismem z dnia 20 października 2017r. pozwany zwrócił się do Dyrektora Zakładu Karnego w P. o wyrażenie zgody na umożliwienie wykonania czynności procesowych z powodem na terenie tej placówki (k. 132). Pozwany dokonał także analizy akt innych spraw np. Prokuratury Rejonowej T. –Wschód o sygnaturze PR 2 Ds. 414.2016 (k. 146 – 245 v) .

W dniu 5 marca 2018r. pozwany wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia (k. 246 – 248) .

dowód: akta postępowania dyscyplinarnego R.D. (...) - R.D. 10/R/17,

Sąd zważył, co następuje :

Powód określał swoje żądanie jako zadośćuczynienie za popełnione przez pozwanego czyny zabronione i niedopełnienie obowiązków zawodowych rzecznika dyscyplinarnego . Powoływał się na spowodowaną przez pozwanego szkodę w dobrach materialnych i niematerialnych powoda . Twierdził , że w okresie od 10 stycznia 2017r. pozwany uniemożliwił powodowi dochodzenie roszczeń od radcy prawnego A. C..

Postępowanie dyscyplinarne dotyczące radców prawnych jest regulowane przez art. 64 – 74¹ ustawy z 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. nr 19, poz. 145 ze zmianami) . Jest ono prowadzone przez organ samorządu radców prawnych jakim jest rzecznik dyscyplinarny - art. 42 ust 1 ustawy . W tym przypadku był nim pozwany R. Ś. . Samorząd radców prawnych jest niezależny w wykonywaniu swych zadań i podlega tylko przepisom . Żaden przepis nie daje sądowi powszechnemu uprawnienia do kontrolowania przebiegu postępowania dyscyplinarnego. Dotyczy to więc także , prawidłowości , celowości i terminowości czynności podejmowanych przez rzecznika dyscyplinarnego. Sąd powszechny nie jest tu jakimś organem kontrolnym. Przyjęcie odmiennego poglądu nie dość , że nie znajduje oparcia w przepisach prawa , to naruszałoby zasadę niezależności organów samorządu radców prawnych. Zarzuty sformułowane przez powoda pod adresem pozwanego, a dotyczące podejmowanych przez niego czynności jako rzecznika dyscyplinarnego nie podlegają więc ocenie w toku niniejszego procesu.

W związku z tym zbędne było prowadzenie dowodów z zeznań świadków : A. C. i E. S. , gdyż miał on dotyczyć właśnie przebiegu tego postępowania .

Na marginesie wskazać należy , że zgodnie z art. 415 k.c. (kodeksu cywilnego) kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę zobowiązany jest do jej naprawienia . Przesłanką odpowiedzialności w tym przypadku jest zawinione zachowanie sprawcy . Zadośćuczynienie za naruszenie dóbr osobistych jest natomiast uregulowane w art. 448 k.c. Przepis ten stanowi , że w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu , czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany cel społeczny(...) . Nie narusza dobra osobistego ten , czyje działanie nie jest bezprawne . W obu więc przypadkach podstawą odpowiedzialności jest bezprawność . Nie jest takim działaniem podejmowanie czynności w ramach określonych przez prawo. Działania pozwanego nie były bezprawne , gdyż podejmował je w ramach obowiązującego porządku prawnego - ustawy o radcach prawnych - jako rzecznik dyscyplinarny . W tych ramach miał on suwerenne prawo do własnej oceny zebranego materiału i podjęcia stosownej decyzji , niezależnie od tego czy powód zgadza się z nią , czy nie . Odmiennosc oceny dokonanej przez powoda nie oznacza bezprawności działania pozwanego . Jedynym organem uprawnionym do weryfikacji tych stanowisk jest sąd dyscyplinarny , a nie sąd powszechny.

Powództwo podlegało więc oddaleniu . Obecność powoda na rozprawie nie była niezbędna , gdyż dla rozstrzygnięcia sprawy wystracające było zapoznanie się przez sąd z aktami postępowania dyscyplinarnego w zakresie wskazanym w „ustaleniach” niniejszego uzasadnienia , a więc tylko co do stwierdzenia faktu , że ono się toczyło i jaką pozwany odgrywał w nim rolę .

Powód przegrał sprawę . Obciążał go więc obowiązek zwrotu kosztów pozwanemu – art. 98 § 1 k.p.c. (kodeksu postępowania cywilnego) . Pozwany nie wykazywał jednak ,żeby poniósł jakieś koszty procesu . Dlatego sąd nie zasądzał żadnej kwoty z tego tytułu.

Powód był zwolniony od kosztów sądowych . Wobec przegarnia przez niego sprawy brak było podstaw do pobierania od niego jakiegokolwiek kwoty z tego tytułu – por. art. 113 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity – Dz. U . z 2016r. , poz. 623 , ze zmianami) .